

GRECJA

FUNKCJE MITÓW

poznawcza

- stanowiły interpretację niezrozumiałych zjawisk; służyły pogłębieniu wiedzy o świecie

Światopoglądowa

- Wyrażały poglądy w zakresie zagadnień moralnych, prawideł życia społecznego, były sposobem ustanowienia obowiązujących w społeczeństwie zasad

soleralna

- łączyły się z kultem, wzniesionymi i rytuałami

PODZIAŁ MITÓW

teageniczne

- ich treścią było pochodzenie bogów i ich natura

kosmogoniczne

- opowiadały o powstaniu świata

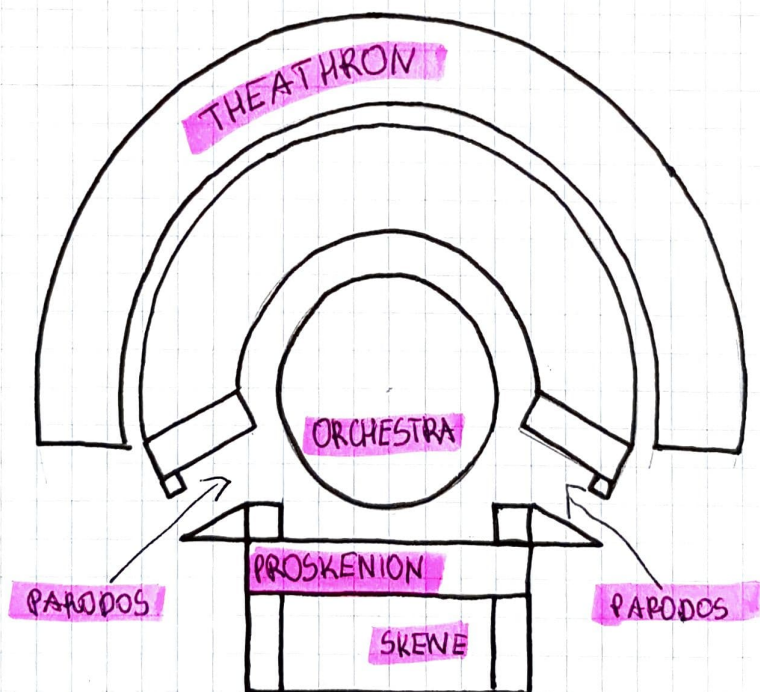
antropogoniczne

- wyjaśniały jak powstał człowiek

genealogiczne

- opowieści o dziejach rodów, rodowodowe jednostek

TEATR GRECKI

FIZJOLOGIE

• Sokrates: uosizamał dobro z kretchq, askBclaf, ze wdzie nosty puyg zle z powodu wosnej niewiedzy; ,,wrem, ze nie nre krcm''

za najważniejszą celę utworzono uwarunkować choćby (choćby by to była jego ~~ścisła konieczność~~), czyli umiarkowanie pouczające nad sobą, bycie odważnym, dyskretnym, lub bliskim, sprawnym, oceną bliskim jednemu i szerszym prawem; sam w imię tych rzeczy, pomimo wzrostu niedostatek skazany na śmierć, ucieknie by dokończył swój wyrok (bo tak by to było) niż ucieka, "tylko uciekając może być szczęśliwym"; dąży do poznania prawdy (zaczyna się przedmiotem, by zaimplementować "dobre" prawdy); "tylko to możliwe do poznania jest doskonałości"

Platon: twórca filozofii idealistycznej - świat realny jest odzwierciedleniem światła ideałów które istnieją naprawdę, podczas gdy rzeczywistość stworzona jest przez świat, ich nie doskonałe odbicie; wyższość duszy nad ciałem; stworzył akademicki system; Akademia Platonika (jej założeniem było wykorzystanie przyszłych filozofów - władcy; uczeń Sokratesa; dążył być na materialne (rzeczy) i immaterialne (idee); z czasem które były potrzebne i inne, pewne, niemożliwe); "człowiek jest połączeniem idei"; "Logos" czyli dialektyka:

Arystoteles: uczeń Akademii P., a później wykorzystując, złożył Licium (co później przyjęło A.); stworzył podstawy logiki; opracował dialektykę materii i form (które można przyjąć do nauki "nauki" jest kształtowanie); dobro rozumiał jako dążenie do doskonałości duszy duszy czyli formy; "Kontak" szerszym - czyli jego godnie, również (dąży do "Wszystkiego" wymanewerowanego przez naukę) i oparte na etyce; uprawiał sztukę z m.in. cytował, politykę, teorię obywateli; podał dwoje literackiego; "Wszystko różni się formą"; "Wszystko składowe jest materią i formą"; "materia to możliwości istnienia" - "Wszystko" "forma to dobro, a materia to zło"; "kształtowanie materii prowadzi do formy"; "alem jego stworzenia jest zło"; "szczęście różni się zło"

SZKOŁY FILOZOFICZNE

Szkoła stoików

- świat zgodzi się nieustraszoną przemianą natury, na które człowiek nie ma wpływu
- ^{etyka} ^{stoch} poddaj się przemianom = ^{gwarantuje to (ograniczenie)} wewnętrzny spokój i niezależność od warunków zewnętrznych
- moralny obowiązek - dążenie do osiągnięcia stanu cnoty (wewnętrzny spokój od państwa) - ^{szczęście}
- prawdziwa cnota - doskonałość
- ideał - ^{Wszystko} zgodzi się z zgodą i rozumem, przewidywanym naturalnym porządkem, harmonizowanym i ukształtowanym, niezależnym od doświadczeń zewnętrznych
- świat - matematyczny, logiczny
 - ↳ wszystko powstaje się ze sobą logicznie
 - ↳ harmonizacja

- wszystko ma sens
- człowiek ma egocentryczny sąd
- niegodziwy strach przed złym > żyć w zgodzie z naturą (ma się jej podporządkować)
- żyć z umiarem
- hormony, rytm
- stoicki spokój

Szkola epikurejczyków:

- poszukiwanie odpowiadającej nam bytowości
- cel życia: osiągnięcie indywidualnego szczęścia - możliwe gdy odumianne przyjemności przemiana w cierpienie
- źródła szczęścia - jedynie przyjemności bezstronne, które nie prowadzą do cierpienia
- potrzeby, które mogą być zaspokojone w sposób naturalny, wyrażony
- ciesz się małym, nie ma (dobrym) życia codziennego, usilnej chęci osiągnięcia, nie ignoruj potrzeb fizjologicznych i naturalnych, dąż do ich zaspokojenia
- śmierć jest obojętna > żyć w spokoju
- poprawa na małym, wynechaj się nadmiernych ambicji
- cel życia
- minimum życia
- do szczęścia dążyć w sposób naturalny, rozumny
- życie domowe (z dala od wojny, z dala od chwały)
- SZCZĘŚCIE = BRAK NIESZCZĘŚCIA
- "Dopóki jesteśmy, nie ma śmierci, a gdy ona przychodzi, nas nie ma"
- jeśli ból jest mały, to jest to ból, jeśli strach - daleko > nie wchodź w śmierć
- bogowie nie interakują z ludźmi
- śmierć: śmierć przez bogów, śmierć i cierpienie

Szkola heglonistów:

- najgłębsze dobro i cel życia: własne szczęście i rozkosz, a rozkosz wynika z odciążenia bólu i cierpienia
- "jedynym dobrem jest przyjemność, a jedynym złem - przykrość"
- szczęście - stan równowagi, przyjemność dokonana zachwyt i ciekawość, gdy można się cieszyć bez bólu i smutku
- człowiek musi pamiętać o rozkoszy a nie o niej
- nasze życie ma swoje prawa

Szkola septyklowa:

- nie ma żadnej pełni w życiu
- nie ma prawdziwego karmienia
- prawda jest niedostępna dla człowieka
- tylko powrót do natury, wolność dojeżdżania
- obywatelstwo może być

BOHATEROWIE ILIADY:

GRECCY:

- Achilles
- Odyseusz
- Agamemnon
- Menelaos

TROJANSCY:

- Priam
- Hektor
- Rarys
- Kosandros

GRECCY PISARZE:

Hezjod: poeta zycy na przełomie VIII - VII; w eposie Teogonia przedstawia opowieści o narodzinach bogów, ale też i śmieszne; odwołuje się do wielu istniejących poimk

Sefron: podobała z Lesbos; przemalowała hoła ku celowi muz i bogini Afrodyty - kształciła młodziące dziewczynki z arystokratycznego rodu w muzyce, grze na instrumentach, poezji i taniec; stała się też sy określenie młodziących się; pisała utwory o kształcie miłości, wystawnyjg prkns i wrodz życia; - promowała utwory mój młodziące - stoła zefrona

Tyrtajos: poeta wojenny; swoje elegie patriotyczne pisał podczas wojny spartaniskiej, zachęcał do odwagi, poświęcenia i odwagi na polu bitwy; walkę w obronie ojczyzny uważał za wartość najwyższą, a śmierć w walce rozważał do bogu

SYMBOLIKA POSTACI MITOLOGICZNYCH:

Nike: zwycięstwo, triumf (bogini zwycięstwa), wielkiej wygranej

Urbank w labrynie: zjazd z góry, tajemnica, poszukiwanie drogi do wyjścia z życiowych problemów

Ikari: przegranie wnoszenia się ponad przeciwności, zdobywanie tego co dotychczas było niemożliwe, nawet za cenę zagrożenia życia

Herakles: siła i moc przekraczająca ludzką miarę

Szyf: wyhonywanie bramańej; mchobrocyj syj pracy, która gnymsz wdłgł i nie ma sensu, który za ^(którzy) 20c ^{czyli} urzyk

Antygona: poświęcenie dla miłości braterskiej, znalazła się w sytuacji, z której nie ma szerszego wyjścia

Demeter: matka rolnictwa po stracie dziecka, symbol płodności, życia, nadziei

Hektor: urbank o wielkiej odwadze i godności, gotów podjąć walkę mimo śmieszniejszego zagrożenia

MIT O PROMETEUSZU

Podważa bunt przeciwko bogom, umiarkowanie się od mego, (releaz)
przedstawia wyobrażenie państwa ludzkości i uszczelnego zła, jakie dotyka Urbank, Prometeizm - poświęcenie się dla dobra ludzkości, (w imię miłości)
jest to bezinteresowne i czyni bohaterem samotnym, irodła ograniczonego cierpienia bohatera
↳ przetrwał on innym, którzy nie ślachełnie pobudli megojg dla obierania
Symbolizuje buntarstwo, rygluna, jednoustne obrony ludzkości, kultury, nauki, sztuki, myślenia; poświęcenie

Prometeizm - poświęcenie się dla ludzi, nie potęga na wyśklepienie, w imię miłości, bezinteresowne

MIT O ORFEUSZU

~~Opowiada~~ Opowiada o ogromny' miłości Orfeusza do miły Eurydyki, swojej żony. Mimo że już położył moc pozostała u sobie szuka (gra na instrumencie dawa szansę wzroku, aby uratować swoją żonę z Hadesu) ~~przez~~, a także jak cierpienie jest najlepszą inspiracją do tworzenia dla autora. Releacja mafiionku i poświęcenie Orfeusza ukazuje nam różni pyły przykładał wrażeń i oddawał drugą osobie.